

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بهناوی خوای به ی میهره

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿1﴾

کاتیک که رووداوه (سامناکهکه) پیش دیت.

لَيْسَ لَوْقَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ﴿2﴾

روودانی نهو کارساته حقیقتهتهو کس ناتوانیت بروای پیی نه
بهراستی نه .

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ﴿3﴾

نهوییکهرو بهرزکه یه (ئیمانداران بهرزو بلند و پایه
خوانهناسانیش سهرشورو خهجالهت و ریسوا).

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿4﴾

کاتیک که وی دهشلهقییت و بهتوندی له .

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ﴿5﴾

کیوهکانیش وردوخاش ده (ته) بن، بهرزیهکان نشیوهکان
پر دهکه).

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ﴿6﴾

بنه تهپ و توزیکی په (ویان پیی تهخت و ریک
کریت).

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ﴿7﴾

جا ئەو کاته (نه کانی ئاده) بنه . سته .

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ﴿8﴾

ستهی راستان (که) ، جا چوزانی ئەوانه له چ خوشییه کدان؟!

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ﴿9﴾

هه ها دهستهی چه کانیش، جا چوزانی ئەو شومانه له
چ سهر گهر دانییه کدان!؟

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ﴿10﴾

(به تاییه) ئەوانه ی که پیشبر کئیان ده کرد له به ست هینانی ره زامه ندیی
خوادا نیستا و له ریزه کانی پیشه (مه گهر خوا خوی بزانییت چ نازو
نیعمه تییکی بی وینهی بو ناماده کردوون).

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ﴿11﴾

ئەوانه نزیکن له په . ردگاریانه .

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿12﴾

له باخه کانی به ههشتی پر له نازو نیعمه .

ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأُولَىٰ ﴿13﴾

ستهیه کی زوریان له وانن که زوو چوون به م بانگهوازی خواوه .

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ﴿14﴾

ستهیهکی کهمیشیان لهوانهن که
(بهشوین ئهواندا ریباری
ئیمانیان گرتبهه).

عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ﴿15﴾

لهسهر کورسی و قهنهفهی نهخشارو رازاوه دانیشتون.

مُتَكِّئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ﴿16﴾

شانیان داداوه بهرانبهه یه (دیاره که له تایبهتیدا که ههمیشه)
لهبههشتدا به وامه ئیمانداران پیک شادو خوشنوود ده .

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿17﴾

لانی جوان و ئیسک سووک و نهمر به وریاندا دین و دلخوشیان
کهن و خزمهتیان دهکه ..

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿18﴾

به کوپ و دولکهو سوراحیهه گهرین و له کاسی تایبهتیدا جوورهها
شهر بهت و شهراب و خواردنه ی به خوش مه یان پیشکه
که .

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ ﴿19﴾

ئهو شهرابانه نه سهریان پی دیته ئیش و نه سهرخوش و بیهوشیان
کات.

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ﴿20﴾

میوهشیان بو دهگیرن، به زووی خویمان لیی هه .

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿21﴾

گۆشتی هه بهکیش که هزی لی بکهن بویان نامادهیه.

وَحُورٌ عَيْنٌ ﴿22﴾

هاوری لهگهل حوری چاوگهش و چاو رهشیش.

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿23﴾

هه ك مرواری شاراه ست لی نهکه .

جَزَاءِ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿24﴾

له پاداشتی کارو کرده ی چاک و پاکیاندا...

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ﴿25﴾

هیچ جوره قسهیهکی نابهجی و نادروست نابیستن.

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿26﴾

جگه سلوو کردن و سلوو لامدانه .

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿27﴾

ستهی راستهکانیش، جا چوزانی که نهوانیش له چ خوشیهکدان.

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿28﴾

له ژیر سیبهری درهختی ( ) ی بیدرکدا (له سهیراندان).

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿29﴾

هه ها ختی موزیش که بهر ههمهکانی چین لهسهریهکن.

وَزَلٌّ مَّمدُودٍ ﴿30﴾

لهزیر سیبهری دوورو دریزدان (لهو باخه خوشانه).

وَمَاءٌ مَّسْکُوبٍ ﴿31﴾

تاقگهی جوان و حه ی رازاوهی تیدایه.

وَفَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ ﴿32﴾

میوه‌هاتی زورو همه‌چه‌شنیش.

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿33﴾

نه بهروبوومی ته بیټ، نه قه غه کراویشه.

وَفُرْشٌ مَّرْفُوعَةٌ ﴿34﴾

هه ها جیگه و ریگهی بهرزو بلندی لئییه.

إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً ﴿35﴾

(تانی شوخ و شه) دروستکردوته (بو بهخته).

فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ﴿36﴾

ک کیژانی شوو نه‌کردوو وان و همه‌میشه کچن.

عُرْبًا أُنْرَابًا ﴿37﴾

هاوسه کانیان زور خوش دهویټ و همومان له تهمنی لاویدان.

لِلْأَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿38﴾

(ئەمانە ھەمووی) بۆ دەستەى راستەكان (ئەوانەى نامەى كردوھەكانیان دریتە ستى راستیان).

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿39﴾

ئەوانە ستەىھەكى زۆریان لە ئیماندارانى پېشین.

وَأُولَئِكَ مِنَ الْآخِرِينَ ﴿40﴾

ھە ھا دەستەىھەكى زۆریش لە ئیماندارانى دوایین دەگریتە .

وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ ﴿41﴾

لەولاشە ستەى چەپەكان، قوربەسەریان، بۆ بارودۆخك كە تى كە .

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ﴿42﴾

لەناو گەرمى ئاگرو ئاوى لە كولدا گىریان خواردوھ (تلىنە) .

وَوَظِلٌّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ﴿43﴾

رادەكەن بۆ ژىر سىبەر، كە ئەویش دووكەلى گەرم و سوتىنە .

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿44﴾

نە فینكەو نە بەكەلكى ھوانە .

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ﴿45﴾

ئەوانە كاتى خۆى لە ناو نازو نىعمە تلانە (بى ئەى قەدرى .)

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿46﴾

ئەوانە بە وام لەسەر گوناھە گە کان پێیان دادە، (ھاوھلیان بو) خوا بپریار دەداو دژی بەرنامەکەیی بوون).

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿47﴾

ھەمیشە یان وت: باشە ئەگەر ئێمە مردین و بووینە ئێمە زیندوو دەکریینە!

أَوِ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿48﴾

ھەتا باوانی دیرینیشمان؟!!

قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿49﴾

(ئەیی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، پێیان) : پێشینان و پاشینان (ھەر ھەموویان).

لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿50﴾

کۆدەکریینە لە کات و ساتیکی دیاری کراودا (کە ئاسمان لێ ون نابیت و کەسیش ناتوانیت خۆی بدزیتە).

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَهِيَ الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿51﴾

ئە ھە گومراو بی باوھران ئەیی ئەوانەیی (کە راستیەکان) بەدرۆ دەخەنە .

لَا كِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُقُومٍ ﴿52﴾

لە بەر و بوومی درەختی ( ) پیش خۆن.

فَمَالُؤُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿53﴾

ورگ و سکتانی لی پر دهکه .

فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿54﴾

ئەوسا ئاوی له کولیشی بهسه که .

فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿55﴾

هه که ئهو حوشرانهی که بههوی نهخوشییهکی تاییهته

هَذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿56﴾

ئاوایه بارودوخ و ژیانی خوانهناسان له قیامه .

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿57﴾

مهگه ئیمه دروستمان نهکردوون؟! (ئیتیر چۆن باوهر به زیندوو بونه
ناکه) نایسه !

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿58﴾

ئایا سهرنجتان له (مهنی) ئاوی پیاوان داوه چیهو چۆنه (لهم سه مه
زانست هندی له نهینییهکانی پروون کردوته ، که چۆن له
ملیونههادا به ویستی خوا یهك دانهی یه گریت لهگهل هیلکۆکهیهکدا
له سه تای دروست بوونی ئینساندا).

أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿59﴾

مهگه سه (مهني و هيلكوکه) که ! يکهنه
ميزاديکی ريك و پيك؟!، يان خوتان و نه کانيشتان دروستکراوی
نيمه

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿60﴾

له ودوا هه ر نيمه مهرگ و مردنمان له نيوانتاند ا بريار داوه (که
لهو مردنه)، کهس له ستي نيمه رزگاري نابيت.

عَلَىٰ أَنْ تُبَدَّلَ أَمْثَالِكُمْ وَتُشْئِكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿61﴾

نيمه تواناييمان ههيه به وام بيانگورين (بههوي ياساي مردن و
ژيانه) ياخود سه رلهنوي له ريگهيهکه که نايزان دروستيان
بکهينه .

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿62﴾

خوئه ته بووني سه يهکهمجاتان زانيوهو بهچاوی خوتان
بينیوتانه چون پهيدا دهبن، کهواته بوچی ياداوهري وه
بيرناکه !

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿63﴾

نایا سه له ی که وی بو دهکیلن؟

أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿64﴾

نایا نیوه یروینن (رهگ و قهد و گه ... هتد) ی بو دروست دهکن، یا
هه ر نيمهين چينهرو بهر هه مهينه .

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿65﴾

خۆئەگەر بمانە یکهینه چیلکهو چهوآلی بیخیرو بی بهر هه
وکهوتوو، ئەوسا ئیتر سهرسام و غه بن و سه
سورده (له رهنجی بی بهرو ههولی بی ئاکام).

إِنَّا لَمُعْرَمُونَ ﴿66﴾

(به خهفته و په)
رهنجهرۆ خۆمان.

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿67﴾

بهلکو بی بهری و بی بههره خۆمان.

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿68﴾

ئهی سهرنجی ئە ن که رۆژانه چه یخۆنه (له
کوپوه هات، کێ دروستی کرد، لهچی دروست بوو...هتد).

أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿69﴾

ئایا ئیوه داتانبه له هه کانه یا ئیمه دابهزینهرین؟ (بههوی
یاسای تاییهته).

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿70﴾

ئەگەر بمانهویت ئە کههینه خوییهکی تال و سویر، ئایا رهوا نیه
که شوکرانه (بو ئاوی سازگار).

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿71﴾

ئایا سهرنجی ئە ن که دایده (له جوهرها
سه...چیه؟ چۆنه).

أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿72﴾

ئایا ئیوه پروه که که بیتان دروستکردوه یا ئیمهین که فراهه ممان هیناوه
(نهمه یه که سه ی نه رنهجامی ژیره
بوونی دارستانهکان بهدیها توون).

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿73﴾

بیگومان هم ئیمه کردوومانته هوی نه ی که یادخه (یاد
خه ی دهسه لاتی بیسنوری ئیمه یادخه ی ناگری
دوزه) هه ها کردوومانته هویهك بو نه ی گهروك و
هامشوکه ران که لکی لی وه .

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿74﴾

(جا ئیتر که وایه) سوپاسگوزارو ستایشگری په ردگاری گه
فراوانت به (با ناوی پیروزی ههمیشه لهسه).

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿75﴾

سویندم به شوینی نه، کان (له ئاسمانی فراواندا که له نایه).

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿76﴾

بیگومان نه، گه بزانه سویندیکی زور گه یه (له
سه مهذا زیاتر پروون بوته که خوی بهدیهنه ملیونهها که هکه
و ملیارهها نه ی دروستکردوه، که کو مهلهی خور له ئاستیدا زور
بچوکن).

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿77﴾

که بهراستی نهم قورنانه، زور پیروزو بهریزه.

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿78﴾

له کتیبیکی شار او هدا که ( )
نسخه‌کانی سه ویشی پاریزراوه
(هه ها
بیټ هه‌تا دنیا دنیاایه).

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿79﴾

ته‌نها پاکان نه‌بیټ که: سټی لئینادات، (له ئیمانداران و له
فریشته‌کان).

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿80﴾

(نهم قورئانه) له‌لایهن په ردگاری جیهانه‌کانه
ته

أَفْبَهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿81﴾

(له‌گهل نهو هه‌موو ریزه‌دا که
په لوازان) دوودلن به‌رانبه‌ر نهم گوفتارو فه
به‌جی هینانی فه‌رمانه‌کانیدا)
ی قورئان و ترا) هیشتا نیوه (نه‌ی
یه (شلن له

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿82﴾

هه‌موو به‌هره‌یه‌ك که بوایه له
بروای پی به‌کهن و به‌درووی بخه‌نه
ری بگرن بوته نه ی که

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿83﴾

(باشه بو بیر ناکه‌نه ، روژیک دیت که): روحتان ده‌گاته گه

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿84﴾

(ش به وری نهو کهسه سه‌لاتانه) ته کهن و سه

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿85﴾

له کاتیکدا که نیمه له نزیکتین لی، به نابینن.

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿86﴾

خو نهگه فەرمانبهر دارو ملکه چ بوونایه...

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿87﴾

ئهو روچه گپرایه نهگهر راستهکه (سه لاتیکتان ههیه).

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿88﴾

جانهگه (ئهو کهسهی که له سه مهرگدایه) له نزیکان و خوشهویستانی نیمه .

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّةٌ نَعِيمٌ ﴿89﴾

ئه ئیتر خوشی و شادی و کامه رانی و بههشتی پر له نازو نیحه رییهتی.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿90﴾

خو نهگهر له ستهی راستانیش بیته.

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿91﴾

ئه له لایه ستهی راستانه سلوت پیشکه کریت.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿92﴾

بهلام نهگهر له ستهی بهدروچه کان و گومراکان بیته.

فَنُزِّلُ مِنْ حَمِيمٍ ﴿93﴾

به ناوی لهکول پيشوازی لی دهکړیت.

وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿94﴾

گهیهنریته دوزه .

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿95﴾

نهم پرووداوانه بو هه ستهیهك حهقیقهت و راستهقینهی دوور له مانه.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿96﴾

(کهواته) سوپاسگوزارو ستایشکهری په ردگاری گه بکه (با ناوی پیروزی همیشه لهسه).